

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel X. VRYDAG den 23sten AUGUSTUS, 1822. N. 34.

Gedrukt en Vrydag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Den 13den Augustus 1822.

VAN wege Zyne Excellentie den Schoutbynacht Gouverneur dezer Eilanden, wordt hierby bekend gemaakt, dat Zyne Excellentie, op aanstaanden Zaturdag den 24 dezer zynde de Zyner Majesteits Geboorte Dag, des voórmiddags te half twaalf ure Publieke Audientie op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam zal verleenen, aan allen die ter eere van dien Dag, hunne opwachting by Zyne Excellentie zullen willen maken.

De Gouvernements Secretaris.

W. PRINCE.

Fiscaal's Kantoor, den 22-ten Augustus 1822

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 18, en
De Ronde Broden 19 oncen

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het raadzaam en hoog noodig geoordeeld is eene bepaalde som aan nieuwe stuivers op dit en de onderhoorige eilanden, tot geryf der ingezetenen, gangbaar te maken; waardoor niet alleen voorzien wordt in de groote schaarschheid welke, sedert een' geruimen tyd, aan die soort van klein-geld ondervonden is, maar tevens ook de thans nog in circulatie zynde stuivers, zonder inconvenientie van het publiek, kunnen ongangbaar verklaard worden

Is goedgevonden en besloten:

1. De hiervorenbedoelde nieuwe stuivers die gemunt zÿn zoo als hierin omschreven wordt namelÿk: aan de eene zÿde het talletter 1 boven op het woord *Stuiver* en aan de andere zÿde het Jaartal 1822 met het woord *Curaçao*, op dit en de onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba als koloniale munt gangbaar te maken, tegen acht en veertig stuivers per pezo van achten, of zes stuivers voor eene zilveren reaal of schelling; tegen welken koers de gemelde stuivers door allen ende een' iegelÿken op de gemelde eilanden zullen moeten ontvangen en aangenomen worden.

2. De stuivers die thans in circulatie zÿn, van en na de afkondiging dezer wet op dit en de onderhoorige eilanden, ongangbaar te verklaren, zoo als dezelve bÿ deze ongangbaar worden verklaard; zullende dus geene andere dan de in § 1 vermelde stuivers op de gemelde eilanden in omloop mogen wezen.

3. Kennelÿk te maken dat de nieuwe gangbare stuivers op morgen den 14den dezer en volgende dagen ten Kantore van het Fonds tot Vernietiging der Bewÿzen van Afgekeurde Johannissen aan de genen die zulks zullen verlangen in kleine sommen zullen worden verwisseld voor ander alhier te Lande gangbaar geld.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 13den Augustus 1822, het negende Jaar van Zÿner Majesteits Regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR,

Ter Ordonnantie van dezelve,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Pietermaai, Scharlo en aan de Overzÿde dezer Haven, den 14den der gemelde maand.

(w. g.) W. PRINCE, Sec

OFFICIEEL DOCUMENTEN.

Uit de Columbiaansche Gazette van den 30sten Juny

Columbia is vry.—De veldslagen van Bombona en Pichincha —De gelukkige uitslag van den veldtogt in het Zuiden —De overgave van Quito en Pasto – De zegepralende intrede des Bevryders in Pasto.

Op den 24sten dezer kwam kapitein Julian Santamaria, aid-de camp van den President Bevryder, met de volgende depeches in deze hoofd stad aan.

Republiek van Columbia, Generaal Secretary Kantoor. Hoofd-kwartier, Pasto, den 8sten Juny 1822 —12de jaar.

Aan den minister van het departement van oorlog.

Ik heb de eer U met den gelukkigen uitslag van den veldtogt in het zuiden bekend te maken, hetwelk van Popayan af tot aan de grenzen van Peru door de wapens van Columbia bevryd is. Door twee merkwaardige gevegten is het lot dezer schoone provintie beslisd; deze hardnekkige stad gaf zich eindelyk aan zyne bevryders over.

Gy zult zeker reeds verwittigd zyn, van de ernstige opeisching dewelke Z E de bevryder aan de verdedigers van Pasto gedaan heeft — Op den 28-ten ll. antwoorde de bevelhebber en chef over de Spaansche divisie, den bevryder, met verzekering dat hy bereid was, de kapitulatie aantenemen, dewelke men hem aangeboden had; tot welk einde hy met de officieren onder zyn bevel en municipaliteit dezer stad geraadpleegd had, dewelke allen ook besloten hadden met de bevrydende armee te kapituleren, maar het volk hetwelke nog even sterk de koninglyke zaak toegedaan bleef, wederstond alle aandrang; weshalve de Spaansche bevelhebber verpligt geweest was, den invloed van den bisschop van Popayan interoepen, dewelke toen niet in de stad was; in waarheid slaagde, deze geestelyke om de hardnekkigheid des volks te overwinnen, en op den 30-ten werd de luitenant kolonel Fierra Retamal naar het hoofd kwartier van den bevryder gezonden. Z E. was te Berruecos om den weg naar Juanambu in oogschouw te nemen, toen de gevolmagtigden met hunne geloofs brieven voor hem verschenen, om de voorwaarden tot de kapitulatie te bepalen, dewelke ik de eer heb hier intesluiten. Z E. ging zonder de ratificatie daarvan aftewagten met eene kolonne ligte troepen op marsch, en trok dezen namiddag om 4 ure onder toejuiching en vreugde geschreeuw de stad binnen. Deze kapitulatie heeft de republiek twee duizend stoutmoedige soldaten gegeven, dewelke vóór dezen de vanen des konings verdedigden, in de sterkste positie, dewelke de natuur ooit tot het toneel des oorlogs verkoos. Z E. merkt de overgaaf van Pasto als de belangrykste militaire verrigting in den oorlog van het Zuiden; en gaf dezelve de voorkeur aan tien veldslagen, dewelke men in deze keten van rotzen konde gewonnen hebben Maar wat den roem van Columbia's zonen op het hoogsten toppunt gebragt heeft, is de overwinning van den top van de Pichinca, boven de stad Quito behaald.

Op den 24sten ll. gelukte het de divisie van generaal Sucre, dewelke 3 dagen te voren de omliggende streken van Quito bezet had, den vyand tot eenen algemeenen slag te brengen; klimmende over ontoegankelyke hoogtens in het digtste van een woud het welke ieder zoort van waarneming of communicatie verhindert, werd het tot dezer belangryken stad na een gevegt van 3 uren beslist. Zes honderd doden bleven van beide partyen op het slagveld. De vyand trok met zyne infanterie naar Panecillo terug, waar hy des anderen dags kapituleerde, zoo als gy uit de ingeslotene copy zult ontwaren. De generaal Sucre deed dadelyk zyne intrede binnen de stad Quito. De overwinning by Pichinca, en de kapitulatie met generaal Sucre aangegaan, leverden meer dan duizend gevangenen in zyne handen: bevelhebbers, officieren en gemenen te zamen gerekend; 14 kanonnen, 1300 geweren, en alle magázynen.

Het is my door Z. E. opgedragen, het gouvernement met de gevoelens bekend te maken, waarvan hy doordrongen is, wegens het glorieryk uiteinde van den oorlog van Columbia. De gevechten by Bombona en Pichincha stellen de schitterenste toonelen van veldslagen daar; en de kapitulatien van Quito en Pasto, de belangrykste voltooyingen in het Zuiden. De republiek moet den dag zegenen, op denwelken zy hare vyanden op het slag veld overwonnen had. Het volk van het zuiden zyn een gedeelte der gelukkige familie van Columbia geworden. Z. E. vleit zich dat deze volkeren met hem, in dankbaarheid zullen wedyveren, naar evenredigheid als wy grootmoedig tegens hunne onderdrukkers geweest zyn.

God spare uw leven nog vele jaren,

J G. PERES, Sec. Gen. van Z. E.

[Hier volgen de artikelen der kapitulatie gesloten te Pasto, tusschen Don Pantaleon del Fierro en Miguel Retamal, aan de zyde van den Spaanschen bevelhebber; kol. Basilio Garsia; en de kolonels Gabriel Peres en Vicente Gonzales, aan de kant van den bevryder van Columbia; bestaande uit 11 artikelen, als volgt:—De Spaansche soldaten en de burgerlyke en militaire inwoners zullen niet vervolgd worden.— De Spaansche noch creoolsche soldaten zullen niet genoodzaakt zyn tegens hun wil in den dienst van Columbia te treden. De Spaansche troepen dewelke wenschen naar Sparje terug te keeren, zullen op kosten van het Columbiaansche gouvernement naar een der Spaansche havens in America verzonden worden. Aan de Spaansche officieren zal het geoorloofd zyn, hun zydgeweer te dragen, hunne bagazie en andere eigendommen te behouden; en het zelfde regt als de uitgewekenen te genieten. De Spaansche civile of militaire officieren dewelke den eed van getrouwheid aan Columbia willen doen, zullen hunne bedieningen en eigendommen behouden. De eigendommen der troepen en inwoners van Pasto, zullen geëerbiedigd worden; en zy zullen vry van wezenlyken dienst buiten het bestek hunner grenscheiding zyn; aan de uitgewekenen zullen paspoorten verleend worden om naar hunne haards eden terug te keren; de inwoners zullen het zelfde regt genieten als de meest beminde Columbianen, ook zullen zy evenredig, de belastingen van het land dragen. De Roomsch Katholyksche Godsdienst zal deszelfs volle kracht behouden. Als er bezit van de stad genomen wordt, zullen de eigendommen der ingezetenen geëerbiedigd worden. De bisschop en andere geestelyken zullen hetzelfde regt der ingezetenen genieten en geëerbiedigd worden.]

Dit vredens verdag zal binnen acht en veertig uren bekrachtigd worden door Z. E. den bevryder van Columbia, en den kommandant en chef van de Spaansche armée in het Zuiden, hetwelke wy in duplikaat teekenen.

Hoofd kwartier der bevryding. Berruecos den 6den Juny 1822—12de jaar. 6 uren des avonds.

PANTALEON FIERRO.
MIGUEL RETAMAL
JOSE GABRIEL PERES.
VICENTE GONZALES

Bevrydings Hoofd kwartier in Pasto, 8sten Juny 1822 – 12den. Het bovenste vredens verdrag is aangenomen en bekragtigd by my,

SIMON BOLIVAR.

Ter ordonnantie van zyne excellentie,

J. G. PERES

Hoofd kwartier der divisie in Pasto 8sten Juny 1822

Ik bekragtige deze tegenwoordige,

BASILIO GARCIA.

CAPITULATIE VAN QUITO.

In de stad Quito den 25sten Mei 1822. De omstandigheden van den oorlog eischende een middel ter verzoening om het Spaansche leger in veiligheid te stellen by de in bezit neming van deze stad en provincie door de divisien van Peru en Columbia, onder het bevel van generaal Sucre, na de overwinning die wy over hun op de hoogten van Pichincha behaald hebben, alwaar de beide legers met een behoorlyk moed vochten, in aanmerking nemende den staat van geene gemeenschap houding die tusschen dit land en het schiereiland bestaat, de meening die invloed op het land heeft en de bekrompene middelen tot toevlugt die ons overgelaten zyn, om in de worsteling te volharden, en dat zynde in volmaakte overeenkomst met de onderrigtingen van de Cortes aan Z. E. den generaal Murgeon, door den minister voor het departement van den oorlog, voerende den datum van den 3den April 1821, hebben de voornaamsten van de onderlinge legers aangenomen om een einde in den twist te maken, tot welke uitwerksel de Heeren Andres Santa Cruz, bevelhebber van de troepen van Peru, en Antonio Morales, generaal en bevelhebber van die van Columbia zyn aangesteld geworden door generaal Sucre; en de Heeren Francisco Gonzales, Manuel Maria Martinez de Aparecio, adjudant generaal en bevelhebber van de Spaansche divisie, en Patricio Brayo, adjudant by Z. E. de generaal Melchor

Aymerich, die, na hunne onderlinge geloofsbrieven uitgewisseld te hebben, het volgende aannam:—

1 Het fort van Panecillo, de stad van Quito, en ieder artikel welke aan de Spanjaarden aan de noord en zuid zyde behoort, zal aan de kommissarissen van generaal Sucre overgeleverd worden.

2. De Spaansche troepen zullen op het bestemde uur uit het gezegde fort marcheren, met de eerbewyzingen van den oorlog, zy zullen hunne wapens, vaandels, en krygsbehoeftens overleveren; en in overweging nemende de dapperheid die zy gisteren aan den dag legden, kunnen de officieren, beiden Europeanen en Amerikanen, op hun verzoek naar Europa of elders vertrekken; ook kunnen de officieren welke wenschen te blyven, toegelaten worden in hunne rangen of als gemeene burgers.

3. De officieren zullen hunne wapens berustingen, en paarden behouden.

4. De genen die naar Europa willen vertrekken zullen ten kosten van het Colombiaansche gouvernement vervoerd worden, door weg van Guayaquil en Panama, naar de Havana, met eene geleide tot aan de plaats waar zy inschepen zullen.

5. Generaal Aymerich heeft de vryheid om met zyn huisgezin te vertrekken wanneer of waarheen hy ook gevoegelyk oordeelen zal, en men zal aan hem alle achting bewyzen die men aan zyn rang, persoon en yzn gedrag verschul digd is.

6. Eene algemeene vergiffenis zal aan alle openbare officieren, geestelyken ter oorzaak van gevoelens vergund worden; indien zy wenschen om naar Spanje te gaan, zullen zy desgelyks paspoorten krygen; maar de onkosten gedurende den reis zullen op hunne eigene rekening betaald worden.

7. Voor de troepen die te Pasto zyn, begrepen zynde in het 1ste artikel van deze kapitulatie, zullen twee officieren van ieder leger aangesteld worden tot hunne geleiders, en om alle gevangenen voorraad en krygsbehoeften die daar zyn in bezit te nemen, maar in aanmerking nemende de omstandigheden van dat land, kan het Spaansche gouvernement niet in staan voor de behoorlyke volbrenging daarvan, en het Columbiaansche gouvernement zal volgens zyne beste oordeeling moeten handelen.

8. Na de uitwisseling van deze onderhandeling aan beide zyden, zal aan den generaal Sucre toegestaan worden om bezit te nemen van het fort en de stad op den dag en het uur door hem bepaald.

Gouvernementszaal, Quito, op den dag, maand en jaar te voren gezegd.

ANDRES SANTA CRUZ.
ANTONIO MORALES.
FRANCISCO GONZALES.
M. M. MARTINEZ DE APARECIO.
PATRICIO BRAYN.

De officieren en troepen die gevangen geworden zyn, zullen den eed doen om op nieuw geen oorlog tegen de onafhankelyke staten van Peru en Columbia te voeren.

(Hierop volgen dezelfde handteekeningen.)

De boven gemelde onderhandeling is door my bevestigd en goed gekeurd en om naauwkeurig en godsdienstiglyk waargenomen te worden.

MELCHOR AYMERICH.

Hoofd kwartier vóór Quito, den 25sten Mei 1822,—12den. Goedgekeurd en bekrachtigd.

ANTONIO JOSE SUCRE.

Hoofd kwartier te Quito, 26sten Mei 1822,—12den.

AYMERICH.
SUCRE.

Het bovenstaande is een kopy,

PERES.

PROCLAMATIE.

SIMON BOLIVAR, &c.

Columbianen!—Het gansche gedeelte van uwen behoorlyken grond is reeds vry. De overwinningen van Bombona en Pichincha hebben den kring van uwe heldhaftigheid gesloten.—Het leger der verlossing doorloopende in zegen praal van de grenzen van Orinoco, tot aan de Andes van Peru, heeft met zyne beschermende vleugels de gansche uitgestrektheid van Columbia bedekt, slechts eene plek blyft over en deze zal ook vallen.

Columbianen van het Zuiden.—Het bloed van uwe broeders heeft U van de verschrikkelykheden van den oorlog gered; hetzelve heeft voor U geopend het pad dat tot het genot van de geheiligste regten van vryheid en billykheid leidt. De Columbiaansche wetten heiligen het verbond van gezellige voorregten met de voorschriften van de natuur. De constitutie van Colombia is het voorbeeld van een plaats bekledend, onafhankelyk en standvastig gouvernement. Hoopt geen beter onder de staatkundige instellingen van deze wereld te vinden, ten zy deze wereld zelfs het toppunt van volmaaktheid zoude kunnen bereiken. Verwelkomt U zelven van tot een groote huisgezen te behooren dat reeds rust onder het lommer van de tuinen der laurieren en aan wien niets meer overblyft te wenschen dan om den loop van den tyd te aanschouwen die spoediglyk de eeuwige beginselen van het geluk zal ontvouwen welke geplant zyn binnen onze wetten.

Columbianen!—Deelt met my in de betovering der vermaken die myn hart vervullen; en rigt uwe eigene altaren voor het verlossende leger op, dat aan U de roem, de vrede en de vryheid gegeven heeft,

Hoofd-kwartiers, Pasto, 8sten Juny 1822.—12den.

BOLIVAR.

FOR NEW YORK.
THE BRIGANTINE
MATTEAWAN,
D. COFFIN, Master.
Will sail in about a fortnight. For Freight or Passage apply at the Store of
SAMUEL LYON.
The public are Cautioned not to Credit the Crew of the above vessel, as no debts of their contracting will be paid by the Master or Consignee.

Lÿst der Brieven welke ter Gouvernements Secretarie zÿn berustende.

VAN NEW YORK.

J Rycroft
M Stox
J Pontilius
J R Lauffer
W Turner

VAN PUERTO CABELLO.

Joana Sierra
Jose Castaya
Josef Villalba

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgekluard sedert onze laatste

INGEKLAARD—AUGUSTUS.

17.	golet	Las Hermanas, Evertsz,	Aruba
	brik	Eliza, Waring,	New York
19	bark	Chance, De Crasto,	Aruba
	golet	Drie Vrienden, Croes,	dito
	brik	Orinoco, Uro,	Spaansche kust
20.	golet	Dorothea, Debrot,	Isla D'Avis
	——	Maria, Damers,	dito
21.	bark	Twee Broeders, Arends,	Aruba
	brik	Cora, Mannings.	Jamaica
	——	Matteawan, Coffin,	New York

UITGEKLAARD—AUGUSTUS.

19.	golet	Las Hermanas, Evertsz,	Aruba
21.	——	Maria, Martin,	Spaansche kust
	brik	Hippomenes, Bourne,	New York

Woensdag kwam alhier een lantje van Puerto Cabello, welk plaats zy des avonds te voren verliet, maar brengt weinig nieuws. Het volgende is een uittreksel uit eenen brief van Puerto Cabello, gedagteekend 19den Augustus:—

De armee is in Naguanagua. De divisie onder Cecilia heeft eene onbeduidende schermutzeling met den vyand gehad, waarin hy verscheidene manschappen verloor, en 4 officieren gewond zyn geworden. Het gevegt had plaats op de plantagie Cambur, en de vyand die 500 man had, werd terug geslagen met het verlies van eene hoeveelheid krygsbehoeften, geweren, en 150 muilen. De guerillos die aan de armee behooren, hebben ook een klein gevegt gehad, maar zonder verlies aan hunne zyde. Cecilia kwam hier den 14den aan, en marcheerde des anderen daags weder om zyne troepen met die van generaal Morales te vereenigen. Hy heeft bevel gegeven om 18 vaartuigen te koopen, maar hunne bestemming is ons onbekend.—Het fregat Ligera en de brik blyven nog gedurig kruizen.

Z. M.'s brik de Zwaluwe, kapt. Bodel, kwam gisteren van La Guayra alhier aan. Er zyn zeer weinige brieven met deze gelegenheid ontvangen, hetwelk waarschynlyk veroorzaakt is, omreden de Zwaluwe maar eenen korten tyd op La Guayra is gebleven, en weinig gemeenschap aan den wal gehad heeft. De brieven houden geen staatkondig nieuws in. Wy vernemen dat er groote wanorde in La Guayra plaats had; weinige of geene bezigheden werden gedaan; verscheidene der kapers waren ontwapend, en hunne kanonnen waren aan de wal gebragt.—Het fregat Ligera en de brik Herkules kruisden vóór La Guayra.

Sedert onze laatste hebben wy Jamaiksche Couranten tot den 3den dezer ontvangen. Zy houden weinig nieuws in hetwelke voor dit publiek van belang is. Uittreksels daarvan zal men hier onder vinden.

De Deensche schoener Rebecca, schipper J. Fereira, van St. Thomas naar Maracaybo, geladen met droege goederen, &c. is Zondag den 11den dezer ongelukkiglyk op Groot Isle D'Avis op strand geloopen. De schipper ging dadelyk na het voorval naar Bonaire, waar het hem geluk was twee schoeners te huren, waarmede hy een groot gedeelte der lading redde, hetwelke te zamen met het volk van de Rebecca, naar dit eiland overgebragt werd.

JAMAICA.

Den 25sten July.—Het volgende is een uittreksel eenes briefs van Carthagena, gedagteekend 12den dezer; ontvangen met de schooner Speedwell, welke hier Donderdag aankwam:—

"Den 9den dezer kwamen binnen Carthagena drie schoeners geladen met wapenen, krygsbehoeften, en kleedingstukken, volgens den Heer W. D. Robinson's kontract met de Republiek van Columbia. Ik verneem dat 10,500 wapen rustingen, waarvan 5000 Tower proef zyn, als ook 100,000 patronen met onze kogels; een gedeelte dezer ladingen uitmaken. De Heer Robinson kwam in het fregat der Vereenigde Staten Macedonian, kapt. Biddle, en is hier met hoogachting van de overheden behandeld.—Men verwacht dat het gouvernement krachtige maatregelen zal in het werkstellen om van zynen kant aan de kontracten te voldoen, dewelke hetzelve met den Hr. Robinson heeft aangegaan."

Den 26sten July.—Z. M. schip Iphigenia, kommodore Sir W. Mends, in 30 dagen van Sierra Leone, laatst van Barbados, ankerde gisteren te Port Royal. Hetzelve vertrok van den eerstgenoemden haven den 26sten ll. en lag voor den laatsten den 20sten dezer eenige uren by. Het fort naderende salueerde de Iphigenia het vlag schip, hetwelk door dat vaartuig beantwoord werd.

De booten van de Iphigenia en Myrmidon onder bevel van luitenant Mildmay, van het eerst genoemde schip, namen op den 25sten April, in de Rivier Bonny 3 Fransche brikken en 2 Spaansche schoeners met 1954 slaven aan boord. Een der schoeners de Yeaman genaamd, bood een woedend tegenstand waardoor twee van het bootsvolk gedood, en 5 zwaar gekwetst werden. De Yeaman leed zeer veel. Eenige der slaven aan boord van dezelve werden gewond door dat zy op het dek waren. Het doet ons leed te berigten, dat dit vaartuig op zyne reize van de Rivier naar Sierra Leona, waar zy naar toe moest om gevonnisd te worden, is om geslagen, waar door allen aan boord bestaande uit twee officieren, acht of tien matrozen, en 380 slaven omkwamen. De andere schoener genaamd Vecua, had toen er bezit van genomen werd, eene brandende lont over het luik van het kruid magazyn hangen; het volk had deze lont aangestoken, en daar geplaatst voor dat zy over boord sprongen en aan de wal zwommen. Een der matrozen van de Iphigenia zag het, en stak voorzigtigheid halven zyne hand onder de brandende lont en verplaatste dezelve. Er was eene groote hoeveelheid kruid in het magazyn. Indien het kruid vuur gevat hadde, dan zouden 325 ongelukkige slagtoffers die in het hol in yzers geklonken waren, benevens de officieren en het volk van het eskader, dat toen aan boord waren, in de lugt gesprongen zyn. Luitenant Mildmay zag aan boord van de Yeaman een meisje van omtrent 13 jaren oud, in yzers aan de welke eene dikke yzeren keten van omtrent 10 voeten lang vast gemaakt was, dewelke met zich nasleepte. Met ware menschelyke gevoelens van eenen Britschen zeeman beval hy haar van het yzeren juk te ontstaan. Alle vaartuigen werden naar Sierra Leone opgezonden, om gevonnisd te worden, waar zy ook verbeurd verklaard worden.

Zyne majesteit fregat Iphigenia, kommodore Sir W. Mends, zal morgen ochtend de Havana aandoende, naar Engeland zeilen.

Er is een beslag op alle vaartuigen in Chagres gelegd, om de troepen welke laatst het garnisoen van Quito uitmaakeude naar de Havana te verzenden, hier onder zyn de schoeners Fan Fan, Childe, en Bristol, Mason, beiden hier te huis behoorende.

Uittreksels uit late Londensche Couranten.

De tydingen welke gedurende deze week van Turkyen ontvangen zyn, zyn zeer beperkt; maar zy lieten geenen twyfel over of de vrede met Rusland zal voor het tegenwoordige waarschynlyk niet gestoord worden. In der daad, indien wy geloof aan den schryvers van de Duitsche Dagbladen mogen slaan, dan was de oorlog nooit het voornemen van den Divan; volgens de laatst ontvangene Duitsche Couranten beliepen, de Turksche troepen in de grens provintien, Wallachien en Moldavien, niet boven 8000 mannen. Maar de gewigtigste berigten op dit onderwerp zyn in de volgende bekendmakingen van het Fransche gouvernement vervat:—

In antwoord op een adres van de Kamer der Peers, berigtte de koning—"Sedert de opening der zitting heb ik de tyding ontvangen *dat de vrede in het Oosten niet gestoord zal worden.* Het is met de levendigste voldoening dat ik U deze tydingen mededeeld." Dit verhaal laat geen twyfel over van het ryzen der Fransche fondsen.

De Kamer der Gedeputeerden, in eene Geheime Vergadering, heeft het adres des konings toegestaan, 278 tegens 50. Zeer gewigtige verhandelingen hadden plaats wegens de betrekking tusschen Frankryk en Spanje, de expeditie naar Samana, en de vraag van vrede of oorlog in het Oosten.

Uittreksel uit eenen brief van Parys, gedagteekend 6den Juny 1822.—"Hier is geen nieuws. De verrigtingen van het gouvernement zyn nog niet aan het publiek bekend gemaakt. Wy zyn waarschynlyk naby eene verandering in het ministerie. Een gedeelte van hetzelve is niet genoegzaam koningsgezind, en echter geef men voor dat Chateaubriand in kruipen zal. Wat den oorlog met Turkyen betreft, indien dezelve plaats mogt grypen, gelooft men, dat de groote mogendheden eene gemeene zaak met Rusland zullen maken, en op de eene of andere wyze de veroveringen zullen deelen, ten einde het evenwigt ongeschonden blyve. Indien er geen oorlog komt, dan zal Rusland eene schade vergoeding in geld bekomen, dewelke op de onderscheidene Europeesche kabinetten zal berekend worden. Men zegt dat ons gedeelte reeds op vyftig millioenen franken bepaald is. Wat toch zullen de gevolgen van zulke buitengewoone maatregelen zyn? Ik kan het waarlyk niet voorspellen."

Tien duizend vrouwen en kinderen der Grieken zyn als slaven verkocht tegens 10 en vyftien piasters ieder. Men geloeft dat de Divan verscheidene orders gegeven heeft om alle Grieken te vermoorden.

De prins van Denemarken neemt gedurende zyn verblyf in Engeland, den tytel van graaf Alston aan, welk titel ook op zyne bezoek kaartjes staat. Men veronderstelt dat zyne koninglyke hoogheid hier *incognito* is.

Men berigt dat de Spaansche afgezant eene nota van het Spaansche ministerie heeft ontvangen, in antwoord op die van den Heer Zea, afgezant der Republiek van Colombia, en dat het Spaansche gouvernement in deze nota de

mogendheden van Europa verzoekt, de nieuwe Staten van Zuid Amerika niet te erkennen.

Twee plantagien op St. Kitts, voor dewelke men vyf jaren geleden 45,000*l*. geweigerd had, zyn den 11den Juny voor 16,000*l*. op de vendu markt toegeslagen.

Het schynt eindelyk den Engelschen en Oostenrykschen ambassadeurs te Constantinopolen gelukt te zyn de Porte met Rusland te bevredigen; wyl het voornaamste verschilpunt uit den weg geruimd is, namelyk het ontruimen van Moldavien en Wallachyen door de Turksche troepen, de bezetting dezer beide provintien streed tegen de traktaten tusschen Rusland en Porte gesloten. Er zy dien ten gevolge orders van Constantinopolen gezonden om deze provintien te ontruimen, zoo als ook gedeeltelyk reeds ten uitvoer gebragt is.

De koning van Frankryk zegt, dien ten gevolge in zynen aanspraak aan de Kamer der Pairs dat hy met het grootste genoegen hun de tyding mededeelt dat de vrede in het oosten niet zal verbroken worden. Het is dus Oostenryk en Engeland gelukt de welverdiende straffe voor de Turken af te weren. Doch de Turksche legers welke op de grenzen van Rusland stonden, nu geene vreeze voor die mogendheid meer hebbende, zullen met derzelver geheele zwaarte op Griekenland vallen.

Aan de onderwerping der Grieken is niet meer te denken; tallooze voorbeelden zyn er dat Grieksche plaatsen welkers inwoners eene Turksche amnestie aangenomen hebbende, met de grootste trouweloosheid zyn uitgeroeid geworden; hoop op vryheid voor de Grieken blyft hun niet over; want de overmagt waarmede zy te worstelen hebben, is hun te groot; het eenigste wat hun overblyft is met de wapenen in de hand te sterven; het is dus thans te vreezen dat door het toedoen van Engeland en Oostenryk het bloed van twee á drie millioenen Christenen in de Turksche staten zal vloeyen. Engeland evenwel bereikt er zyne handel oogmerken by, en de keizer van Oostenryk heeft het genoegen om te zien dat een volk dat tegen een wettigen souverein gerebelleerd heeft, de zwaarste straffe ten voorbeeld van andere volkeren ondergaat.

De wrekende arm van Rusland ontwapend zynde, is het bloed van drie á vier honderd duizend Christenen (zoo groot wordt het getal der vermoorde Grieken door Europesche dagbladen opgegeven) straffeloos vergoten. De menschheid hoopt evenwel op den Russischen keizer dat deze nog altyd eenige maatregelen ten gunste der Grieken zal nemen; en dat het Russische volk niet met geduld zal aanzien dat hunne Christelyke geloofsgenooten zoo weerloos door de Mahomedanen zullen geslagt worden.

Het nemen van het eiland Scio door de Turksche zeemagt, is een groot ongeluk voor de Grieken; het is voor hen te vreezen dat de andere eilanden insgelyks zullen overmagtigd worden. De Engelschen gaan steeds voort de Turken ammunitie, enz. aan te voeren, drie hunner schepen hier mede geladen, zyn in de handen der Grieken gevallen, die evenwel de lading betaald hebben en klagten ingeleverd over het schenden der neutraliteit der Engelschen.

De berigten uit Ierland blyven nog steeds bedroevend wegens den honger-nood welke aldaar heerscht, het getal der menschen welke geheel zonder voedsel zyn, is zoo groot dat de weldadigheid er niet in voorzien kan; de berigten uit de verschillende distrikten van het aantal personen die dagelyks den hongerdood sterft, zyn waarlyk aller betreurenswaardig. Het getal der armen welke zich zonder levensonderhoud bevindt, wordt meer dan op een millioen begroot.

De Londensche dagbladen behelzen eene correspondentie tusschen den Russischen minister graaf Romanzoff en den afgevaardigde van Columbia Don Mendez, te Londen.

Dezelve heeft strekking om den handel tusschen het Russische keizerryk en Columbie te regelen. Don Mendez dringt verder aan op eene formeele onafhankelyk verklaring van Columbia door den Russischen keizer.

Men heeft te Lissabon eene zamenzwering ontdekt strekkende om het constitutioneele gouvernement om te werpen; de meeste der leden van dit komplot behoorden echter tot eene geringe klasse, en zyn reeds in hechtenis genomen.

Er waren te Jamaika nieuwspapieren van Guayaquil aan de Stille Zuid Zee ontvangen. De Spaansche oorlog schepen welke in de Stille Zuid Zee waren, zyn sedert geruimen tyd van allen onderstand van het moederland afgesneden geweest; het is ongetwyfeld door de oproerigheid der matrozen welke in vele maanden niet betaald zyn dat de Spaansche kommandanten genoodzaakt zyn geworden eene overeenkomst met het Independentsche gouvernement van Peru te maken, waarby bepaald wordt dat de Spaansche fregatten genaturaliseerd zullen worden in dienst van de zeemagt van Peru treden, en dat het scheepsvolk al het achterstallige zal betaald worden; dit is reeds met het fregat de Prueba, van 44 stukken, te Callao gebeurd; alwaar het in dienst van Peru getreden is en deszelfs naam heeft verwisseld voor die van el Protector.

Smyrna, 19den April. — Voorledene Donderdag den 11den dezer verscheen voor Scio de Ottomanische vloot welke uit 35 oorlog's schepen bestond. De flotille der Samiers had reeds de vlugt genomen. De kapitein Pacha liet alvorens eene landing te bewerken, aan den bevelhebber van de vesting vragen, of het gansche eiland in een' staat van opstand was, deze laatste antwoordde dat de Grieken met eene magt vergameld waren op twee batteryen die op het kasteel schoten en slechts naar deszelfs overgave hoorden wilden. Inderdaad niettegenstaande de verschyning van het smaldeel, gingen zy voort omtrent vier uren lang met schieten, na met zekerheid vernomen te hebben dat zy volharden in hunnen opstand, ontscheepte de kapitein Pacha een gedeelte der troepen die terstond gevoegd werden met anderen van de vesting, zy liepen storm op de hoogte van Tourloté en namen dezelve binnen korten tyd in, toen begon de algemeene moord en het verbranden van de stad dat vyf dagen voortduurde, vier dorpen, Themoana, Livadia, Vrondado en Vasplinica, werden insgelyks door de vlamme verteerd. De schrik en de verwoesting werden alom verspreid, omtrent 50.000 personen lieten aan kapitein Pacha hunne onderwerping aanbieden, verscheidene duizende Grieken werden ter neer geslagen in een dorp waar zy besloten hadden om zich te verdedigen. Men berigt dat geen Roomschgezinden omgekomen zyn, 1500 personen namen hun toevlugt by het Fransche consulaat en werden ontzien, de kapitein Pacha heeft voor hunne veiligheid verzorgd, men zal vergiffenis aan de Sciolen vergunnen; zy zullen 1000 Samiers overleveren die de bewerkers van alle hunne ongelukken zyn, en hopen alles van het edelmoedigen gedrag van den groot admiraal en de barmhartige voornemens die door den grooten heer gekoesterd worden.

Berigten uit Madrid van den 19den Mei melden dat in eene algemeene zitting van de Cortes den vorigen dag besloten was, na een lang debat, om de provintien die thans in oproer zyn voornamelyk Catalonia in een' staat van beleg te verklaren.

On Wednesday a launch arrived from Porto Cabello, which place she left the previous evening, but brings very little news. The following is an extract of a letter dated Porto Cabello August 19:—

"The army is in **Naguanagua.** The division of Cecilia has had a trifling engagement with the enemy in which he lost several men, and had four officers wounded. The action took place at the plantation Cambur; and the enemy, who had 500 men, were defeated with the loss of a quantity of ammunition, muskets, and 150 mules. The guerrillos attached to the army have also had a partial encounter, without any loss on their side. Cecilia, arrived here on the 14th, and marched again next day to unite his forces to the army under general Morales. He has given orders to charter 18 vessels, but we are ignorant of their destination. The frigate Ligera and brig, continue cruizing."

His Majesty's brig Swallow, captain Bodel, arrived yesterday from La Guayra. Very few letters have been received by this conveyance. This may perhaps be accounted for from the circumstance of the Swallow having remained but a short time at La Guayra, and having had very little intercourse with the shore. The letters contain no political intelligence. We are informed, that some considerable degree of disorder prevailed in La Guayra; little or no business was transacting; some of the privateers had been disarmed, and their guns carried on shore. The frigate Ligera and brig Hercules were cruising off La Guayra.

We have received, since our last, Jamaica and American papers, the former to the 31 inst. and the latter to the 27th July. They embrace very little intelligence of interest to this community. Extracts will be found below.

The Danish schooner Rebecca, J. Fereira, master, from St. Thomas, bound to Maracaybo, with a cargo of dry goods, &c. unfortunately ran ashore on the Great Isle D'Avis, on Sunday morning the 11th instant. The master, immediately after the accident, proceeded to Bonaire, where he succeeded in chartering two schooners, by whose means a considerable part of the cargo was saved, which, along with the crew of the Rebecca, has been conveyed to this island.

We have given, in a subsequent column, the address of the Spanish Cortes to the king, which we consider on many accounts as a most important document. It speaks of the fears, and suspicions, and gloomy anticipations of its authors, in terms not to be misunderstood. They set out with saying they are "*overwhelmed* with *grief* at the *frightful* calamities with which the country is afflicted"—that the dangers "are *terrible* and *appalling*," and anticipate an "effusion of *blood, outrages* and *disasters*," which will cover the land of Spain "with *consternation* and *mourning*." These are the expressions of men ill at ease, or of men who wish to precipitate measures by false and exaggerated pictures of public danger; in either case they are sure prognostics of national disorder. The address was not carried by a very considerable majority, the numbers being 81 and 54.

JAMAICA.

July 25.—The following is an extract of a letter from Carthagena, dated 12th inst. received by the schooner Speedwell, which arrived on Tuesday:—

"Arrived at Carthagena on the 9th inst. three schooners, laden with arms, ammunition and clothing, on account of Mr. W. D. Robinson's contract with the Republic of Columbia. I understand that 10,500 stand of arms, of which 5000 are Tower proof, and also above 100,000 ounce ball cartridge, are part of these cargoes. Mr. Robinson came in the United States' frigate Macedonian, capt. Biddle, and has been received with distinguished attention by the authorities here. It is understood that the government are adopting efficacious measures to fulfill, on their part, those engagements with Mr. Robinson."

July 26.—His majesty's ship Iphigenia, commodore Sir W. Mends, in 30 days from Sierra Leone, last Barbados, anchored at Port-Royal yesterday. She sailed from the former port on the 26th ult. and lay too off the latter on the 20th inst. for a few hours. On nearing the fort, the Iphigenia saluted the flag ship, which was returned by that vessel.

The boats of the Iphigenia and Myrmidon, under the command of lieut. Mildmay, of the former vessel, captured, in the River Bonny, on the 15th of April, three French brigs and two Spanish schooners with about 1954 slaves on board. One of the schooners, called the Yeaman, made a desperate resistance, by which two of the boat's crew were killed, and five badly wounded. The Yeaman suffered severely.—Some of the slaves, who were on board of her, were wounded, owing to being on deck. We are sorry to say, that this vessel, on her passage from the River to Sierra Leone, whither she was going for adjudication, was upset, when all on board, consisting of two officers, eight or ten seamen, with 350 slaves perished. The other schooner, named the Vecua, when taken possession of, had a lighted match hanging over the spare magazine hatch; the match was lighted and placed there by the crew, before they jumped overboard and swam to the shore. It was seen by one of the seamen of the Iphigenia, who providentially put his hand under the burning wick and removed it. The magazine contained a large quantity of powder. If the match had taken effect, 325 unfortunate victims, ironed in the hold, besides the officers and men of the squadron, then on board, would have been blown up. On board of the Yeaman, lieutenant Mildmay observed a girl, about 13 years of age, one of the slaves, in irons, to whom there was fastened a thick iron chain, ten feet long, which dragged along as she moved. With the true humane feeling of a British seaman, he ordered the girl to be instantly released from the iron yoke. All the vessels were sent to Sierra Leone for adjudication, where they were condemned.

His majesty's frigate Iphigenia, commodore Sir W. Mends, will sail for England, *via* Havanna, to-morrow morning.

An embargo had been laid upon all vessels, in Chagres for the purpose of sending the troops, lately occupying the garrison of Quito, to the Havanna, among which were the schooners Fan Fan, Childe, and Bristol, Mason, both of this port.

AMERICAN PAPERS.

MISSIONS TO SOUTH AMERICA.

Philadelphia, July 13.—We have good reason to believe that no minister or charge of affairs to any of the South American governments will be appointed by the president until the senate of the United States convene at the next session. We are sorry for it, because we cannot see any solid constitutional objection to such appointments in the recess of the senate, and because we think the public good would be promoted by sending, at an early period, diplomatic agents of one grade or the other to the southern republics. It is presumed, however, that the president has no wish to come into collison with the senate upon the subject and that he will adopt some other means of immediately causing the feelings, and interests of the United States to be duly represented to all the independent governments in Spanish America. Gentlemen may be despatched there for that purpose in unofficial characters, with the understanding that they shall receive their appointments on the meeting and with the sanction of the senate. This probably is the manner in which Mr. Rodney will go to Buenos Ayres.

Extract of a letter from one of the principal officers under the government of Madrid, to a gentleman in New York, dated the 6th May.

"I must inform you that the intelligence published in the papers of the United States, that France had sent a charge d'Affaires to the Republic of Columbia, is utterly without foundation, and that on the contrary, Don Antonio Zea, who styles himself the envoy extraordinary of that Republic, having addressed a circular note to the representatives of several powers, residing at Paris, soliciting the acknowledgment of independence, it is known to the Spanish government that those ministers returned Mr. Zea's note, amongst whom was the ambassador of Great Britain, which government continues to follow on this subject, the system of strict neutrality which it has hitherto observed.

"By the accounts which we have received from South America, particularly from the Maine and Lima, those provinces are far from enjoying the political and military aspect, that is represented in the message of the president of the United States, of the 8th March."

Extract of a letter from Cape Haytien of June 26th, received at Salem.

"Boyer reigns the undisturbed president of Hayti: the utmost tranquillity prevails throughout the republic of Hayti; the discontented in the Spanish part are quelled and the Spaniards there discover no disposition to return under the yoke of Ferdinand.

"It is reported here, that a negotiation is on foot between the American and Haytien governments, which promises to be favorable to our trade. It is at least certain that the Haytien government is very desirous of a commercial treaty with the United States, whose interest it would be to secure so very valuable a branch of our West India trade."

FROM LATE LONDON PAPERS.

The news from Turkey received during the week is confined within narrow limits; but it leaves no doubt that the peace with Russia is not likely to be at present interrupted. Indeed if we may credit the German Journalists, an immediate war was never contemplated by the Divan, since, according to the accounts furnished by the last German papers received, the Turkish troops in the frontier provinces, Wallachia and Moldavia, did not at any time exceed 8000 men. But the most important information upon this subject, is contained in the following announcement made by the French government:—

In answer to the address of the Chamber of Peers, the king stated—"Since the opening of the Session I have received news which assures me *that peace will not be troubled in the East.* It is with the most lively satisfaction that I announce to you this news." This answer accounts, no doubt, for the rise of the French Funds.

The Chamber of Deputies, in Secret Committee, agreed to the address to the king, 278 to 50. Most important discussions took place respecting the relations of France with Spain, the expedition to Samana, and the question of peace or war in the East.

Extract of a letter from Paris, dated June 6, 1822:—"Nothing new here. The march of government is not yet publicly avowed. We are probably on the eve of a change in the ministry. Part of it is not *white* enough. Others, however, pretend that Chateaubriand is to creep in.—With respect to a war with Turkey, if it take place, it is said that the great powers will make common cause with Russia, and share in some way or other in the spoil, that the balance may not be disturbed. If war do not take place, Russia is to receive an indemnity in money, to be assessed on the different European cabinets.—Our part is said to be already fixed at fifty millions of Francs. What will be the result of such extraordinary measures, I really cannot anticipate."

Ten thousand women and children have been sold as slaves at ten and fifteen piastres per head. It is thought that the Divan has issued several orders to massacre all the Greeks.

Times are changed!—It was only the other day that a Danish ambassador might cool his heels for three or four hours at a time in the anti-chamber even of an English minister, and consider himself happy if he could escape without experiencing an insult, certainly not the less mortifying because it was delivered with coolness and non chalance. It is not much longer since the forces of that very king stript him of the noblest jewel in his crown, and since even the retention of the remnant was even subject to considerable doubt. And now who but the king of Denmark? The king of England sends a man of war in proud trim, with heraldic personages, to invest his majesty of Denmark with a high prized order. And what gives the Danish sovereign in return? the Sound, or a bride? or both?—*Morn. Chron.*

The prince of Denmark assumes, while in England, the title of count Alston, which title is on his visiting cards. His royal highness is considered to be here *incognito.*

It is stated that the Spanish ambassador has received a note from the Spanish ministry in answer to that of M. Zea, envoy of the Republic of Columbia, and that by this note the Spanish government invites the powers of Europe not to recognise the new States of South America.

The report is revived that his majesty intends to visit Scotland in the course of the present summer. The month of August is stated as the period. Dalkeith house is mentioned as the probable royal abode in Scotland; and state apartments, for holding levees, &c. to be furnished in Holyrood palace. The above has been very confidently communicated to us by a gentleman who seems to "speak with authority." His majesty, however, is by no means expected by the generality of well-informed persons.—*Edinburgh Star.*

Two estates at St. Kitts, for which 45,000*l* were refused five years ago, were knocked down at the Auction Mart on the 11th June for 16,000*l*

MADRID PAPERS.

May 25.—In the extraordinary sitting of yesterday evening, the Cortes agreed to the following address to the king on the state of the country:—

"SIRE,—The representatives of the nation, assembled in Cortes, are overwhelmed with grief at beholding the frightful calamities by which the country is afflicted. The country has honoured them with the highest confidence, in intrusting to them the care of its destinies; and they would show themselves unworthy of so great a favour, if they did not raise their voice to the august throne of your majesty, in order to lay before the constitutional king the dangers which menace this heroic nation. These dangers are terrible and appalling; they require an immediate remedy; not that the Cortes apprehend that the liberty of the country is in danger, for that rests upon an indestructible and eternal basis; but they wish to prevent the effusion of blood, outrages, and disasters, which without producing any advantage to the authors of them, would cover the land of Spain with consternation and mourning.

"Your majesty knows, and the Cortes have not forgotten, the troubles which some time ago agitated the nation. At that time they were regarded as movements of no consequence, and of the nature of those which always follow political changes: but experience has unfortunately shown that they have been the source of the most violent convulsions, and we have been most cruelly punished for having viewed them with indifference.

"The language of truth is the only language that ought to be addressed to kings who reign according to law, and who aim at nothing but the happiness of those whom they govern. Sire, this heroic nation is already wearied by the continual attacks of wicked people, who are aiming at the destruction of its wise institutions. It fears no injury in that respect; but it is irritated and exasperated; and it is the duty of the Cortes and the constitutional king to calm that exasperation.

"Two years, Sire, have elapsed since your majesty, as the father of the people, and resolved to promote their happiness, swore freely and of your own will to adhere to the political constitution of the Spanish monarchy. On the memorable day when your majesty took a step so eminently glorious, all Spaniards who loved their king and their liberty indulged in the most flattering hopes: an event great as unexpected astonished Europe, confounded the enemies of mankind, and overcame the most violent passions. Who would not at that time have thought that it was the moment the best chosen, and best *combined*, to ensure for ever the happiness, the glory, the greatness, and power of the nation? But, alas! Sire, we are far from enjoying the advantages which that happy moment held out.

"It was soon discovered that a horrible design was formed to stop the progress of liberty and knowledge, by pointing out, as criminal, the most innocent and legal meetings: the most illustrious patriots were persecuted with fury.—The new system was attempted to be raised on the ruins of the old, with its old and rotten materials: the government adopted a slow and crooked march: the passions were excited; foreign machinations prevailed among us; and while men's minds were inflamed, and suspicions excited against us, we have been brought with lamentable rapidity to the situation in which we are now placed. But this is not the place to detail the history of our past misfortune: we are content with pointing out those that threaten us, with inquiring into the cause, and proposing a remedy.

"Sire, the Spanish nation, on seeing the constitutional system proceed with such slowness, has become a prey to the most painful distrust. This distrust exasperates men's minds; it increases every day, when it is clearly seen with what ardour a foreign nation—or rather, the government of that nation—uses its influence to increase our troubles, foment our complaints, and abuse our holy revolution by every kind of imposture and calumny.

"Sire, the nation considers its liberty in danger, seeing how slowly proceedings are taken against those who openly attack it; and with what insolence the enemies of the constitution speak of their sinister projects, and their approaching victory.

"Sire, the Spanish nation sees with dissatisfaction and sorrow the administration of some of the provinces intrusted to inexperienced hands—to individuals who are not liked by the people. Impunity extended to real criminals, together with unjust and arbitrary persecutions, produce the greatest scandal, increase the anxiety of good men, and must be productive of the most fatal consequences. And to what hazard will the public peace be exposed, if, to the disturbances which affect the nation, the fears which encompass, and the discontents which agitate it, be added the machinations and efforts of those persons who unhappily have too much influence upon the simple and misled portion of the people? The Cortes, Sire, desire you to look upon those ministers of the sanctuary—those ambitious prelates—those men who, having quitted the world and its interests to devote themselves to prayer and virtue, even now, in the path of the gospel, bring disgrace upon the true religion, and betray the charge of peace which was the doctrine of their divine master, who abuse the sacred and august functions of the priesthood to the propagation of superstition and the encouragement of disobedience. They preach against the liberty which our constitution sanctions and guarantees. Perjured and sacrilegious themselves, they first deceive and then stimulate the people to insurrection. They marshal those whom they have seduced, and even stoop to mix with banditti. With the censer in one hand and the sword in the other, they abuse their influence: intrenching themselves behind their audacity, they fling around the torch of rebellion: they would oppress, pillage, and burn the cities; they would cause rivers of blood to flow, and would, in fine, convert unhappy Spain, into a frightful theatre of civil war, in the deceitful hope of extinguishing for ever the light of civilization, the spirit of liberty, the throne itself, and the national representation.

"All that we wish to expose to you, Sire, is proved by the different factions which appear simultaneously in Catalonia, or by events which are of a nature too horrible to be described, and of which the pen refuses to write.

"When the tranquillity of the State is upon the point of being destroyed for ever, and no prompt and efficacious remedy applied, the Cortes would be deficient in the most sacred of their duties, which is to labour incessantly for the happiness of the heroic and unfortunate nation which they represent, if they did not address themselves to your majesty with the respect which is due to you, but with the energy which belongs to the deputies of a free people, in the entreaty that with the strongest force you will tear up the roots of all those evils and of those dangers, and give, with all the rigour and power which belong to the law, a new and effective impulse to the government, in order to keep pace in unison with that true public opinion, which is the empress of the world, and which man has it not in his power to retard.

"It is then, Sire, that opinion shall be consolidated, the only one which consists in loving the constitution to which we have sworn. It shall be consolidated by frankness and good faith, because all Spaniards are persuaded that the government is identified with the cause of liberty, and that the throne and the national representation form an indissoluble tie—one barrier of brass to destroy the projects and conspiracies of all those who, under any pretence, wish to deprive us of the precious treasures of our securities.

"Let the people see power confided to men who regard the public liberties: let the entire nation see that the title and the virtue of a true patriot is the only right—the only way to gain access to your majesty, in order to merit the favour and obtain the honour which your majesty can grant: and that all the rigour of justice, and all the indignation of the king, should fall on those wretches who dare profane his august and sacred name, to oppress the country and its liberty.

"Behold, then, the Cortes await and desire—they supplicate your majesty instantly to suppress those fears with which we are surrounded; to adopt those means which we have pointed out, to allow that the national militia and volunteers should be immediately augmented and armed throughout the kingdom—for citizens armed in the defence of their hearths and of their liberty are the strongest guards of the constitution—with the same despatch with which the standing army is organized; that army, so worthy of the gratitude of your majesty and that of the country, and whose exploits and virtues are the admiration of the world.

"At the same time the Cortes hope that your majesty will make it known to every foreign government that seeks directly or indirectly to take a part in our domestic affairs, that the nation is not in a state to receive laws; that its forces and it resources can make it be respected; and that if it has defended its independence and its king with glory, it is with the same glory, and with the same powerful efforts it will still defend its king and its liberty.

"The Cortes are persuaded that your majesty will take the most decisive measures to repress the excesses of those functionaries who outstep and abuse their powers, and to exterminate the factious wherever they are found.

"The Cortes are certain that, with regard to those ecclesiastics and prelates who preach up fanaticism and rebellion, your majesty will adopt the most energetic and efficacious measures to dispel those terrors of the soil of Spain, and prevent their return to fan the fire of discord and light the torches of superstition.

"The Cortes entreat your majesty to put into execution those measures which at first appear indispensable, without prejudice to the privileges of your majesty, which call upon you to ensure order, and preserve the safety of the state.

"The Cortes hope, also, that your majesty will unite strictly with the national representation, which is alone animated with the desire to render for ever inviolate the throne of your majesty, and the constitution which rules us, and which the Cortes general and extraordinary in the 12th year promulgated. Strengthened by this union, let us labour in concert for the happiness of this heroic union, and render unalterable its repose, its sacred laws, and its glory."

VARIETIES.

Laplace, in his Systeme du Monde, says.—"We find from the testimony of ancient writers, that Britain, Germany, and France, were much colder than at present, and that their great rivers were annually frozen over." Astronomy teaches us that since this period the obliquity of the earth's position has been considerably diminished. Astronomy teaches us also, that the earth is now in its progress, and that the poles are every year becoming more and more perpendicular to the ecliptic. It is exceedingly probable, from may considerations, that their obliquity will gradually diminish, until the equator coincides with the ecliptic; the nights and days will then become equal on the earth throughout the year and probably the seasons also.

A pig Outwitted.—Mathews, in one of his entertainments, raises a hearty laugh, by telling the following story of an Irishman driving a pig:—Animals of this species are well known for their obstinacy, and for their perseverance in endeavouring to go any way but that which you wish them to take. Mathews asked the Irish bog trotter where he was taking the pig? and the following colloquy ensues: "Spake lower, your honour; pray spake lower." "Why should I speak lower? I only ask you whither you are driving the pig?" "Spake lower." "What reason can you have for not answering so trifling a question?" "Why sure, I would answer your swate honour any thing, but I am afraid he'll hare me." "What then?" "Then he'll not go—for I'm taking him to Cork, but making him beleve he's going to Fermoy!"